

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3160/2023. (III. 27.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.119/2022/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Czippán Csilla ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az egyedi ügy alperese volt. Az alperesi jogelőd ügyvéd, valamint Kozármisleny Város Önkormányzata (a továbbiakban: felperesi jogelőd) megbízási, valamint letéti szerződést kötöttek. A felperesi jogelőd 100 000 000 Ft-ot helyezett letétbe. Az összeget valójában befektetési céllal, a banki kamatokat meghaladó kamatbevétel elérésére adta át. A felperes nonprofit gazdasági társaság (a továbbiakban: felperes) bankszámlájára a 2009. június és 2010. október közötti időszakban mindösszesen 77 200 000 Ft összegű befizetés történt, amit ténylegesen az alperesi jogelőd teljesített a letétbe helyezett összeg után.
- [3] A felperesi jogelőd és az alperesi jogelőd között a Pécsi Törvényszék előtt per folyt, melynek eredményeként a törvényszék megállapította, hogy a szerződés annak színleltése okán semmis, és kötelezte az alperesi jogelődöt 88 000 000 Ft tőke és annak 2010. november 1-jétől a kifizetés napjáig járó törvényes kamata megfizetésére. Az elsőfokú ítélet a Pécsi Ítéltábla ítéletével emelkedett jogerőre.
- [4] A felperesi jogelőd a 2016. szeptember 21-i ülésén úgy határozott, hogy mint engedményező a felperesre engedményezi a Pécsi Ítéltábla jogerős ítéletében meghatározott követelést. A felperesi jogelőd az ülésen felhatalmazta a polgármestert az engedményezési szerződés aláírására. 2016. szeptember 22-én a felek megkötötték az engedményezési szerződést.
- [5] A felperesi jogelőd mint végrehajtást kérő az alperesi jogelőd ellen 2017. július 26-án végrehajtási lap kiállítását kérte. A végrehajtó az eljárást foganatosította, azonban térülés nem történt.
- [6] A felperesi jogelőd 2019. május 21-én tartott ülésén a polgármester arról tájékoztatta a képviselő-testületet, hogy könyvvizsgálót bízott meg a követelés vagyoni értékelésével. Május 23-án „Engedményezési szerződés kiegészítése” elnevezéssel dokumentumot készítettek, amiben – egyebek mellett – rögzítették, hogy az engedményező mint az engedményes társaság egyedüli tagja akként döntött, hogy a végrehajtást a felperesi jogelőd indítja meg, és a későbbiekben kerül sor a felek közös kérelmére a jogutódlás megállapítására. Rögzítették továbbá, hogy az engedményezésre adásvételi szerződés útján kerül sor. Emellett megállapodtak abban, hogy a szerződéskiegészítés aláírásával egyidejűleg a felek közös nyilatkozatot állítanak ki, amely tartalmazza az engedményezés tényét, valamint felhívja a kötelezettet, hogy az értesítés kézhezvételét követően kizárólag az engedményesnek teljesíthet.
- [7] A felperesi jogelőd és a felperes ezt követően felhívták az alperesi jogelődöt az engedményezett követelés teljesítésére.
- [8] A befizetett 77 200 000 Ft összeg és járulékai iránti követelés több másik alperesi jogelődre lett engedményezés útján átruházva. Végül az alperesi jogelőd a 2018. október 1-jén kelt „megbízási szerződés módosítása és engedményezési szerződés” megjelölésű okirattal abban állapodott meg az indítványozóval, hogy a Kúria döntésével megítélt tőkeösszeg 6%-ának megfelelő összeget – mint ügyvédi sikerdíjat – engedményezi az alperesre annak pernyertessége esetére.
- [9] Az alperesi jogelőd 2019. május 10-én kelt levelével tájékoztatta a felperest, hogy a követelés összegének 6%-át – mindösszesen 6 564 710 Ft-ot – az alperesre engedményezte, egyúttal felszólította őt a fizetési kötelezettségnek az alperes bankszámlájára történő utalással való teljesítésére.

- [10] A felperes a 2019. május 23-án az alperesi jogelődnek, valamint az indítványozónak címzett levelében rögzítette, hogy az alperes nem jogosult az engedményezett sikerdíjra. Tájékoztatta őket a 88 000 000 Ft értékű, rá engedményezett követelésről, és közölte, hogy a felek követeléseiből fennmaradó 10 800 000 Ft követelésébe beszámítja az alperesi jogelőd részére jogerősen megítélt 9 377 975 Ft-ot.
- [11] Az alperes 2021. február 1-jén pénzkövetelés végrehajtására végrehajtási lap kiállítását kérte a Pécsi Törvényszéktől a 6 564 710 Ft, valamint annak 2019. május 14-étől számítandó kamata mint engedményezett ügyvédi sikerdíj behajtása iránt.
- [12] A felperes 2021. március 18-án végrehajtás megszüntetése iránti kérelmet terjesztett elő, majd 2021. május 25-én keresetlevelében kérte, hogy a bíróság a végrehajtást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg, ugyanis a 2016. szeptember 22-én – a felperesi jogelőd és a felperes között – megkötött engedményezési szerződéssel megszerzett 88 000 000 Ft és járuléki követelését az alperesi jogelőddel szemben 2019. május 23-án beszámította.
- [13] Az első fokon eljáró Pécsi Járásbíróság a kereseti kérelemnek megfelelően döntött és ítéletével helyt adott a felperes keresetének.
- [14] Ítéletét arra alapította, hogy a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pontja értelmében akkor indítható per végrehajtás megszüntetése iránt, ha az adós által állított tény a végrehajtandó határozat meghozatalát követően következett be. Ilyen tény lehet az adós által közölt beszámítás.
- [15] A jelen alkotmányjogi panasz eljárás előzményét képező perben a Pp. felhívott rendelkezésének megfelelő tény az volt, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2019. március 5-én kelt részítéletével az alperesi jogelőd követelése végrehajtható határozatba lett foglalva; ennek időpontjától került a felperes abba a helyzetbe, hogy a saját követelése vonatkozásában beszámítással éljen.
- [16] A Pécsi Járásbíróság által megfogalmazott indokolás szerint a 2016. szeptember 22-én kelt engedményezési szerződés vonatkozásában az indítványozó semmisségi kifogása azért nem helytálló, mert az érvénytelenség jogkövetkezményei nem érintik az adós fizetési kötelezettségét, azoknak kizárólag az engedményező és az engedményes viszonya tekintetében van jelentősége. Ez alól kivétel, ha valamilyen speciális körülmény miatt nem lényegtelen az adós számára, hogy a felek melyike részére kell teljesíteni a kötelezettséget; ilyen körülményt azonban az indítványozó nem jelölt meg.
- [17] Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak ítélte az engedményezési szerződés létre nem jöttére vonatkozó indítványozói állítást, részben a fentebb írtak, részben a felperesi törvényes képviselő és a tanúk által előadottak és az okiratok alapján.
- [18] Az engedményezésről való értesítés nincs alakszerűséghez kötve, az a per adatai alapján megtörtént.
- [19] A felperesi jogelőd és a felperes közötti, 2016. szeptember 22-én kelt engedményezési szerződés a bíróság álláspontja szerint nem szűnt meg, a felek a későbbi jogügyletükkel csak kiegészítették azt, a perben előadott nyilatkozatok és a becsatolt okiratok alapján nem akarták megszüntetni a szerződést.
- [20] Az, hogy a végrehajtási lap kiállítását a felperesi jogelőd kérelmezte, nem bizonyítja azt, hogy ismét a felperesi jogelőd vált a követelés jogosultjává. Hasonlóképp nem bizonyíték erre a jogutódlás későbbi bejelentése a végrehajtási eljárásban.
- [21] A végrehajtási eljárás esetleges jogszerűtlen megindításának következményei miatt a végrehajtási eljárásban lehetett volna kérelmet előterjeszteni a végrehajtási lap visszavonása iránt.
- [22] A bíróság nem látta bizonyítottnak az engedményezési szerződés megszűnését azon az alapon sem, hogy az engedményezés ellenérzékének könnyvizsgálói meghatározására csak 2019. május 21-én – vagyis évekkel a szerződés megkötésének dátumát követően – került sor. A képviselő-testületi ülésen elhangzottakból nem következik a szerződés megszűnése, továbbá a szerződés esetleges érvénytelensége csak az engedményező és az engedményes viszonyára hat ki.
- [23] Nem találta megalapozottnak a Pécsi Járásbíróság azt az indítványozói állítást, hogy az alperesi jogelőd és az indítványozó között 2014. február 20-án megkötött engedményezési szerződésnek részét kép az ügyvédi sikerdíjként meghatározott összeg. A bíróság megállapítása szerint abban a dokumentumban ilyesmire még csak utalás sem történt, a sikerdíj iránti igény – a perben csatolt dokumentumok közül – először az alperesi jogelőd és az indítványozó közötti, 2018. október 1-jén kelt szerződés módosításban merült fel, amely visszautal egy – a perben nem csatolt – 2015. január 14-én, illetve egy 2017. április 3-án kelt ügyvédi megbízási szerződésre.
- [24] A bíróság a 2016-ban megkötött engedményezési szerződést kiegészítő, 2019. május 23-án kelt okirat tárgyában megállapította, hogy az nem újabb engedményezés, hanem a korábbi szerződés kiegészítése volt.

- [25] A bíróság megállapította azt is, hogy a felperes 2019. május 23-án tájékoztatta az alperest és az alperesi jogelődöt az engedményezésről, továbbá részükre teljesítési utasítást is küldött. Ennek alapján a bíróság álláspontja szerint az engedményezés jogosultja a 2016-os szerződés megkötésétől kezdődően megszakítás nélkül a felperes volt, erről pedig az alperes és az alperesi jogelőd legkésőbb a 2019. május 23-án kelt értesítés alapján tudomást szerezhetett. Ugyanakkor az alperesi jogelőd által kezdeményezett perben az indítványozó jogi képviselőként járt el, ezért korábban is értesülhetett a jogosult kilétének tényéről.
- [26] A bíróság következtetése szerint 2019. március 5-ével mindkét fél követelése végrehajtható okiratba lett foglalva, Ennek alapján a felek követeléseitől az időponttól kezdődően tekinthetők lejártnak, egyneműnek és esedékesnek, és ettől az időponttól kezdődően számítható be a felperesi követelés az indítványozó követelésébe. A felperes tehát eredményesen hivatkozott a beszámításra mint a végrehajtás megszüntetésére okot adó tényre.
- [27] Az indítványozó fellebbezése folytán a Pécsi Törvényszék helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [28] Az indítványozó arra alapította a fellebbezését, hogy a felperes azért nem számíthatja be a vele szembeni követelését, mert amikor 2019. május 13-án az alperesi jogelőd teljesítési utasítást közölt arról, hogy az indítványozóra engedményezte az ügyvédi sikerdíj összegét, a felperesnek nem volt lejárt pénzkövetelése az indítványozóval szemben, ugyanis csak ezt követően, 2019. május 23-án szerezte meg a felperesi jogelődöt a beszámítani kért pénzkövetelést.
- [29] Álláspontja szerint a 2016. szeptember 22-én megkötött engedményezési szerződés nem jött létre, illetve attól a felek elálltak vagy azt megszüntették.
- [30] A Pécsi Törvényszék rögzítette, hogy a perben érintett jogügyletekre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) rendelkezései irányadóak, mert az alapkötelemre – a 2009 júniusában létrejött megbízási és letéti szerződés – is a régi Ptk. rendelkezései alkalmazandóak.
- [31] Egyebekben egyetértett az elsőfokú bírósággal és megállapította, hogy a 2019. május 13-i utasítás időpontjában a beszámítani kért követelés fennállt jogalapon nyugodott, és végrehajtható határozaton alapult.
- [32] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére történő hivatkozással kérte a Pécsi Törvényszék ítéletének megsemmisítését a Pécsi Járásbíróság ítéletére kiterjedően.
- [33] Előadása szerint a perben az alapproblémát az jelentette, hogy a felperesi jogelőd – egyúttal a felperes tulajdonosa – a mindenkori jogi eljárásokban jelentkező helyzetéhez és ezek állásához igazította követelését, még akkor is, amikor a Kúria mint felülvizsgáló bíróság 2019. március 5-én kelt részítéletével hatályon kívül helyezte a korábbi jogerős ítéletet és az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta. A felperes visszaélésszerű magatartást tanúsított az eljárások folyamán. E magatartást, illetve következményeit a bíróságok nem vették figyelembe és nem biztosították a „fair balance” elvét, döntéseik ellentétbe kerültek az alapjogi követelményekkel, és a rendelkezésre álló iratok ellenére nem merült fel bennük annak észszerű kételye, hogy a felperes „joghajlító” magatartást tanúsított. Az elsőfokú bíróság az alapügyet újraértelmezte és a Kúria hivatkozott részítéletével ellentétesen döntött. Majd a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban felmerült jogi hibákat, hiányosságokat olyan ténykérdés és annak jogi értékelése – például az alapkötelem természete – bevonásával küszöbölte ki, amire sem az elsőfokú bíróság, sem a felek nem hivatkoztak.
- [34] Az elsőfokú bíróság az iratokat és a felek nyilatkozatait kizárólag a felperesi kereset teljesíthetősége vonatkozásában vizsgálta.
- [35] Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság túllépte a felülbírálat kereteit azzal, hogy eldöntötte, a régi vagy a hatályos Ptk. szabályai irányadóak-e az engedményezési szerződésre, és úgy foglalt állást, hogy az alapkötelem eredeteti a jogviszonyt a beszámítás közlésének és az erről szóló értesítés időpontjától függetlenül tényleges engedményezés hiányában. Az indítványozó sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság szerint lehet a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottan a végrehajtás megszüntetése iránt pert indítani akkor, amikor a felperes 2016. szeptember 29. óta hivatkozik a beszámításra, míg a keresetét 2021. május 25-én terjesztette elő.
- [36] A másodfokú bíróság azon álláspontjával kapcsolatosan, hogy a régi és a hatályos Ptk. releváns szabályai között nincs lényegi eltérés, az indítványozó előadta, hogy a „lényegi eltérés” nem jogi kategória, az ilyen állásfoglalás jogszabályi felhatalmazás és keretrendszer nélküli bírói mérlegeléshez vezet.
- [37] A bíróságok a régi Ptk. 329. § (3) bekezdésének és 296. §-ának együttes értelmezése során túlterjeszkedtek a tényleges jogi szabályozás tartalmán, jöllehet az nem képezheti mérlegelés tárgyát. A felperesnek nem állt fenn

olyan jogalapja, ami a beszámítást megalapozhatná, mert a beszámítási nyilatkozat megtételének legkésőbbi időpontja a felperes teljesítésre történő felhívásával lezárult.

- [38] Mindezzel az eljáró bíróságok olyan *contra legem* jogalkalmazást valósítottak meg, ami eléri az alaptörvény-ellenesség mértékét.
- [39] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [40] Az indítványozó jogi képviselője 2022. május 12-én vette át a jogerős ítéletet, majd július 6-án, a 60 napos határidőn belül, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben nyújtotta be a panaszt elektronikus úton.
- [41] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése – annak a)–f) pontjai – rögzítik. A panasz ezeknek a feltételeknek megfelelt az alábbiak szerint.
- [42] A panasz tartalmazza azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Tartalmazza az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést. Megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megsértett rendelkezéseivel. Kifejezett kérelmet ad elő a bírói döntés megsemmisítésére.
- [43] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [44] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján tehát az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett: a támadott bírói döntés az ügy érdemében hozott, vagy eljárást lezáró döntésnek minősül-e, az indítványozó kimerítette-e a jogorvoslati lehetőségeit, az indítványozó érintettnek minősül-e, illetve Alaptörvényben biztosított jog sérelmét állítja-e a panaszban.
- [45] A Kúria a támadott felülvizsgálati ítéletben érdemben döntött az indítványozó felülvizsgálati kérelme felől.
- [46] Az indítványozó a fellebbezéssel kimerítette rendes jogorvoslati lehetőségét, ezért számára megnyílt az út az alkotmányjogi panasz igénybevételére.
- [47] Az indítványozó az egyedi ügy alpereseként érintettnek minősül.
- [48] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, Alaptörvényben biztosított jognak minősül.
- [49] Az indítványozó hivatkozik a panaszban az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésére. Ez a rendelkezés nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, mert nem alkotmányjogi panasz eljárásban érvényesíthető jogot rögzít, hanem az állam alapjogvédelmi kötelezettségét állapítja meg. A panasz indokolása ugyanakkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapszik, az I. cikk (1) bekezdésre történő hivatkozás kiegészítő jellegű.
- [50] Az Abtv. 31. § (2) bekezdése szerint ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett indítványozó által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybírói eljárásnak nincs helye. Az indítványozó által támadott felülvizsgálati ítélettel összefüggésben az Alkotmánybíróság nem folytatott le alkotmányossági vizsgálatot, ezért a *res iudicata* nem áll fenn.
- [51] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [52] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírói eljárással összefüggésben megfogalmazta, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok

jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [53] Az ügyben az eljáró bíróságoknak arról kellett határoznia, alappal kéri-e a felperes a végrehajtási eljárás megszüntetését a lejárt, végrehajtható okiratba foglalt és beszámítani kért követelésére tekintettel. A bíróságok arra a következtetésre jutottak, hogy a beszámítás feltételei teljesültek, mert sem az alapkötelem – a felperesi jogelőd és a felperes közötti megbízási és letéti szerződés –, sem az engedményezési szerződés nem szűnt meg. Az eljáró bíróságok az első- és másodfokú ítéletek indokolásában számot adnak a döntéseiket megalapozó körülményekről és megfontolásokról: rámutattak arra, hogy nincs bizonyíték az engedményezés megszüntetésének szándékára, és megjelölték a 2019. március 5-én kelt kúriai részítéletet, amelyben a Kúria a felperest kötelezte a marasztalási összeg megfizetésére az alperesi jogelőd irányába. Mindkét bíróság nagy hangsúlyt helyezett arra is: az engedményezés esetleges érvénytelenségének nincs kihatása az alapkötelemben résztvevő felek viszonyára.
- [54] A Pécsi Törvényszék a jogerős ítélet indokolásában hivatkozik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1)–(2) bekezdéseire. Ezek alapján jut arra az álláspontra, hogy az alapkötelemből fakadó engedményezést csak az alapkötelemben résztvevő felek helyezhették volna a Ptk. hatálya alá, az engedményezési szerződéseket viszont nem ők kötötték. Ezért nem látott jogalapot arra, hogy az engedményezési szerződésekre a hatályos Ptk. rendelkezéseit alkalmazza. A másodfokú bíróság azt is kifejti, hogy az elsőfokú bíróság téves anyagi jogi álláspontjának – a lényegi eltérés hiányában – nem volt kihatása a per eldöntésére, és az ügy elbírálnak a régi Ptk. szabályai szerint, nincs szükség a Pp. 370. § (4) bekezdése szerinti eljárásra.
- [55] Mindezek alapján az eljáró bíróságok számot adtak döntéseik jog- és tényalapjáról. A panaszban foglaltak nem mutatnak fel olyan alkotmányjogilag releváns indokot, ami a befogadást és az érdemi vizsgálatot szükségessé tenné. Az indítványozó állításaival ellentétben a panaszban előadott kifogások a rendes bíróságok mérlegelési jogkörébe tartoznak; ezek helytállósága nem képezi az Alkotmánybíróság vizsgálatának tárgyát.
- [56] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, ezért azt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. március 7.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1620/2022.

